

Katja Reider

We know
books

LBRIS

COMISARUL

LĂBUȚĂ

Misiune în curtea școlii

Ilustrații de Dirk Hennig

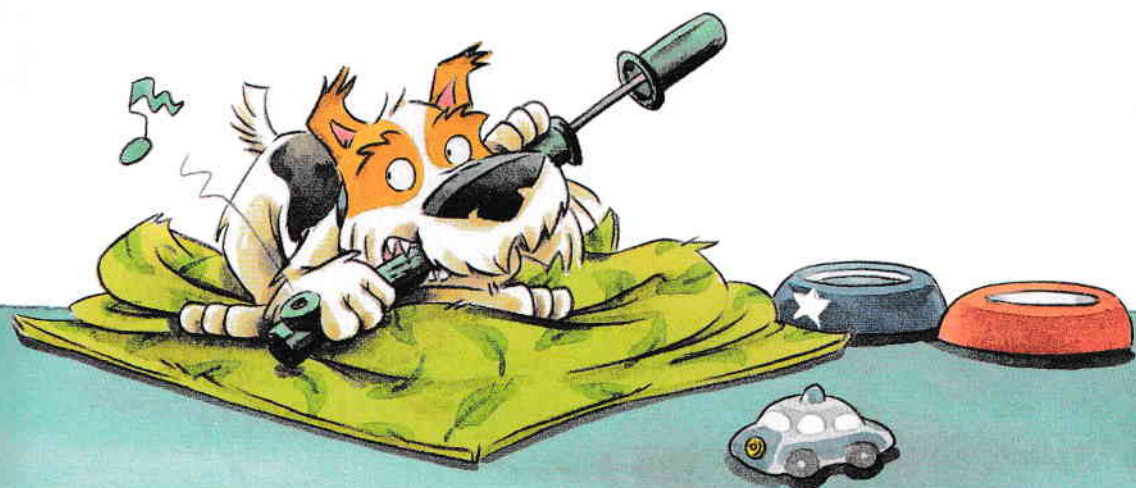
Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

Booklet
fiction

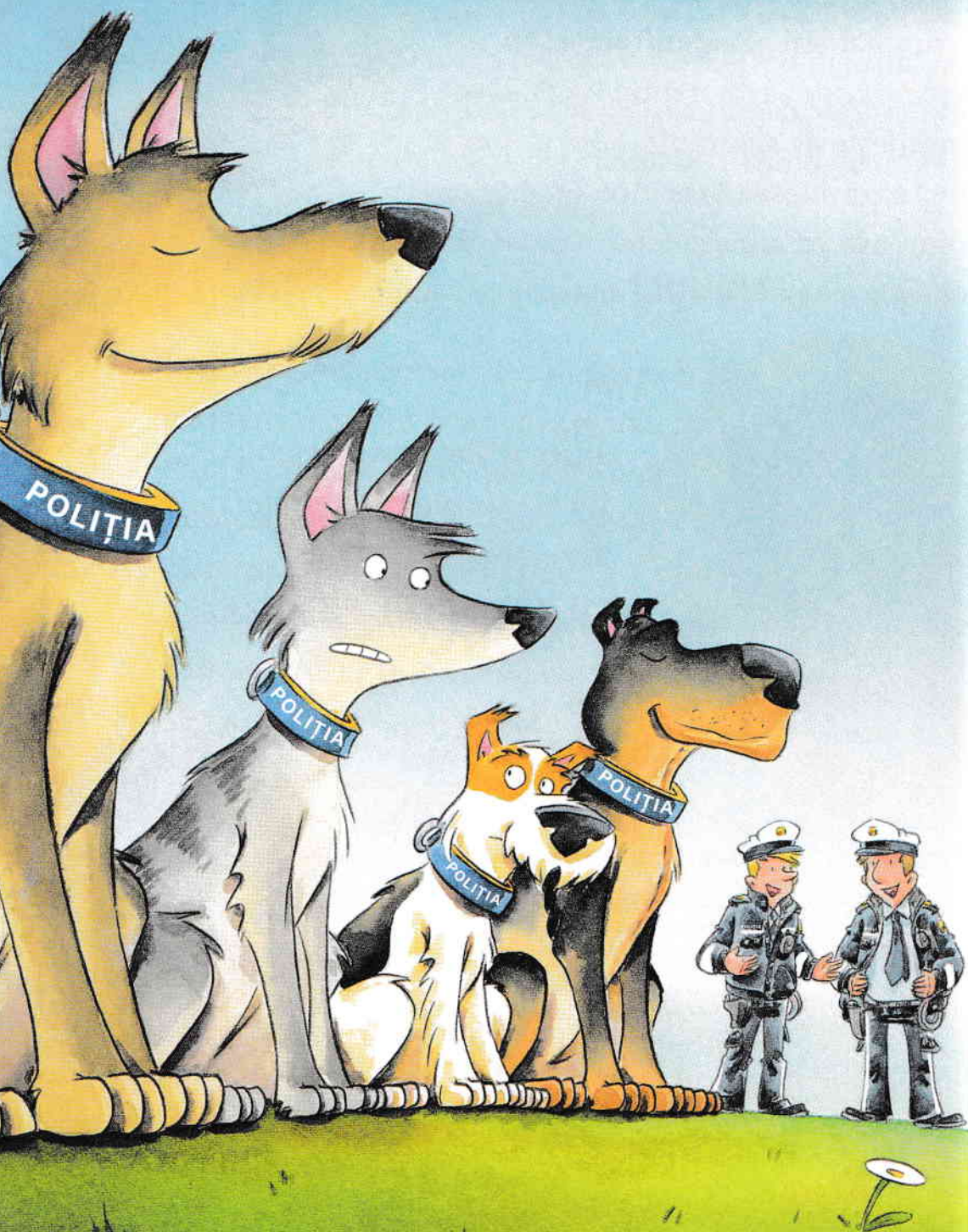
2025

O zi palpitantă	11
Superbicicleta	23
Urme suspecte	33
Urmărirea	47
O captură pe cinste	61

IBRIS

We know
books

O zi palpitantă

Atenție, toată lumea: e treabă serioasă!
Astăzi se decide dacă rămân câine de ordine publică sau dacă sunt promovat la rangul de câine detectiv! **HAAAU!** Sunt așa de entuziasmat! Evident, eu îmi doresc să devin unul din superdetectivii care depistează chestii periculoase. De exemplu, la aeroport sau pe nave portcontainer uriașe. În scopul ăsta, există un program special de pregătire. Pentru mine ar fi joacă de cop-**ĂĂ**... cățel, normal! La ce nas am!

Mă uit pe furiș la Lulu. **AHA!** Îi zvâcnește urechea stângă, e semn clar. E la fel de emoționată ca mine. Harras, tocilarul, e singurul căruia nu-i tremură deloc mustața. **NORMAL!**

Și Paul, partenerul meu biped și prietenul meu cel mai bun, pare relaxat. Zău că nu înțeleg cum reușește! Eu n-am stare.

Uite-o pe dresoare, vine cu lista. În sfârșit! **IUHU!** Dintr-o clipă-n alta urmează să aflu dacă pot să încep antrenamentul de câine detectiv. Mă ridic în patru labe ca să nu-mi scape nimic. Căci la bătrânețe vreau să le povestesc nepoților mei

despre acest moment de sărbătoare și despre toate faptele eroice ce au urmat...

— Noul grup va fi alcătuit din Ajax, Ballou, Danny... citește dresoarea numele cu voce tare.

Ciulesc urechile. Și Harras a fost selectat!

HAUU! Dar Lulu nu. **OF!** Și eu? Nici eu!!!

Dresoarea a terminat de citit lista. **MRRR!**

Incredibil!

Paul mă mângâie consolator pe blană.

— Nu fi trist, băiete! Am primit deja o misiune interesantă.

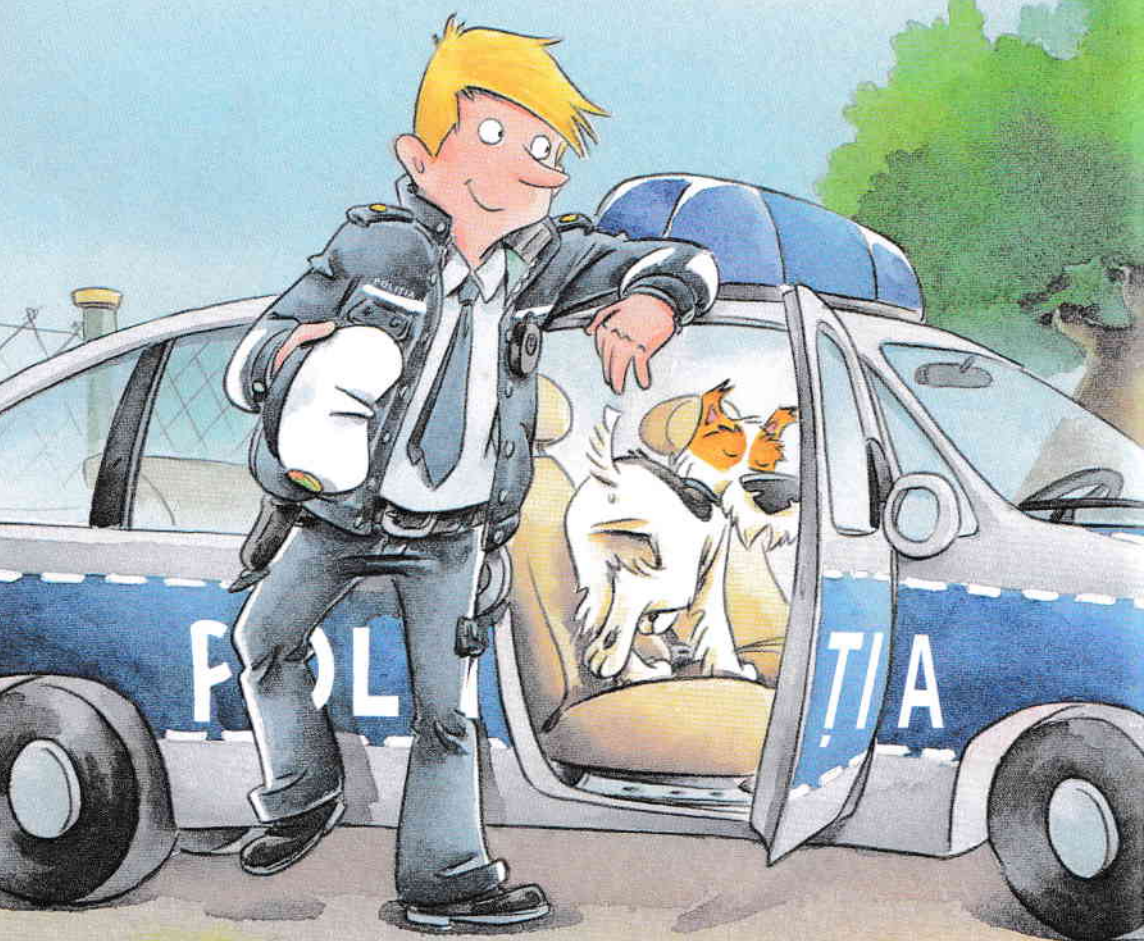
POFTIM?

O spune de parcă nu ar fi deloc dezamăgit.

Ceea ce mă supără și mai tare. Harras pășește țăntos spre grupul celor aleși. PFF!

Aruncând o ultimă privire spre Lulu, mă urc în mașină și mă întorc jignit cu spatele la Paul. Am și eu dreptul să mă mai supăr din când în când, **NA!**

Dar nu pentru prea multă vreme. Când Paul oprește special pentru mine la băcănie, să întrebe dacă au oase de ros, aproape că deja mi-a trecut. La urma urmei, nu e vina lui că nu am fost inclus pe listă. Nu-mi stă în fire să rămân bosumflat, și nici să refuz un os de ros.

MIAM!

Dimineața următoare, eu și Paul nu mergem la secția de poliție, ci direct la școala de lângă lac. Paul este *Cop for you*. Adică *Polițist pentru tine*. Scris *Cop4U* fiindcă arată mai mișto.

Cop4U este noua misiune interesantă cu care voia Paul să mă consoleze ieri. Chiar e o misiune distractivă! Eu și Paul îi învățăm pe copii cum să se poarte frumos unul cu altul. Adică îi învățăm că, atunci când se ceartă, nu au voie să își tragă una în nas (nu, nici în bot). Și că nu au voie să

șicaneze sau să batjocorească. Fiindcă așa
mai fac copiii uneori! O să vă povestesc
eu mai încolo.

Mai întâi mergem în cancelarie, ca de obicei.
Secretara cea drăguță ne ține ușa deschisă,
făcându-i cu ochiul lui Paul:

— Ia spuneți, domnule comisar, ați mai prins
și alți băieți răi?

— Ă... Desigur, o grămadă! răspunde Paul,
roșind. Aș vrea și eu o cafea, dacă se poate!
adaugă el, arătând spre cana aburindă din
mâna secretarei.

